

РОЗВ'ЯЗНІСТЬ ДВОТОЧКОВОЇ КРАЙОВОЇ ЗАДАЧІ ДЛЯ ДИФЕРЕНЦІАЛЬНОГО РІВНЯННЯ З ПАРАМЕТРОМ У НЕЛОКАЛЬНИХ УМОВАХ В УТОЧНЕНІЙ СОБОЛЕВСЬКІЙ ШКАЛІ

Досліджено нелокальну крайову задачу для диференціального рівняння з параметром. Встановлено умови розв'язності цієї задачі в просторах Хермандера, які утворюють уточнену соболевську шкалу функцій однієї дійсної змінної. Розглядувана задача є коректною за Адамаром. Знаменники, які виникають при побудові розв'язку, не є малими і оцінюються знизу деякими додатними сталими.

Ключові слова: рівняння з частинними похідними, нелокальна задача, простори Хермандера.

Вступ. У теорії рівнянь з частинними похідними важливим є питання про розв'язність некоректних задач, зокрема нелокальних крайових задач для різних типів рівнянь та систем рівнянь з частинними похідними. У загальному випадку їхня розв'язність залежить від проблеми малих знаменників, які виникають при побудові загального розв'язку [1, 2, 7, 12, 13, 18, 21]. Коректність нелокальних крайових задач для диференціальних рівнянь з частинними похідними досліджувалися у роботах багатьох авторів (див. [3, 8, 9, 17]), за додаткових обмежень на рівняння, крайові умови та області, для яких сформульовано задачі.

В останні роки зріс інтерес до задач для таких рівнянь та систем у просторах, показником гладкості елементів яких є функціональний параметр, а не число, як у просторах Соболева [4–6, 11, 15, 19]. Такими просторами є простори Хермандера, які посідають центральне місце серед просторів узагальненої гладкості [10, 20]. Поширення теорії нелокальних крайових задач для рівнянь та систем рівнянь з частинними похідними на клас гільбертових просторів Хермандера, які утворюють уточнену шкалу соболевських просторів, має значний науковий інтерес.

У цій роботі досліджено умови однозначної розв'язності нелокальної крайової задачі для безтипного диференціального рівняння з частинними похідними зі сталими коефіцієнтами у шкалі просторів Хермандера, що утворюють уточнену соболевську шкалу. Гладкість функцій у соболевських просторах визначається лише числовим параметром, а в уточненій соболевській шкалі – двома параметрами: числовим та функціональним (повільно змінною на нескінченності функцією). Цей функціональний параметр може задавати додатну або від'ємну гладкість і дає змогу точніше охарактеризувати гладкість функцій простору. Встановлено необхідні та достатні умови єдиності розв'язку розглядуваної задачі в уточненій шкалі, а також достатні умови існування розв'язку у цій шкалі.

1. Основні позначення та функціональні простори. Нехай $\Omega = \mathbb{R}/(2\pi\mathbb{Z})$ – одновимірний тор, G – циліндрична область $[0, T] \times \Omega$. \mathcal{F} – лінійний простір тригонометричних многочленів (основних функцій) вигляду $P(x) = \sum_{k \in \mathbb{Z}} P_k e^{ikx}$, де P_k – комплексні коефіцієнти, $x \in \Omega$, а k пробігає

скінченну множину цілих чисел. \mathcal{F}' є спряженим до \mathcal{F} простором узагальнених 2π -періодичних функцій, які є формальними тригонометричними ря-

[✉] i.volyanska@i.ua

дами $Q(x) = \sum_{k \in \mathbb{Z}} Q_k e^{ikx}$, що діють на основну функцію $P \in \mathcal{F}$ за таким правилом: $\langle Q, P \rangle = \sum_k Q_k \bar{P}_k$, де число \bar{P}_k є комплексно спряженим до числа P_k .

Позначимо через M_1 множину всіх повільно змінних на нескінченності за Караматою функцій, тобто множину таких функцій ψ , для яких $\lim_{t \rightarrow \infty} \frac{\psi(\lambda t)}{\psi(t)} = 1$ для кожного $\lambda > 0$, а через M – множину всіх вимірних за Борелем на півосі $[1, \infty)$ функцій $\psi : [1, \infty) \rightarrow (0, \infty)$ з M_1 таких, що функції ψ і $\frac{1}{\psi}$ обмежені на кожному відрізку $[1, b]$, де $1 < b < \infty$.

Введемо шкали $\{H_{q,v}^\psi(\Omega)\}_{q \in \mathbb{R}, \psi \in M}$ і $\{H_{q,\theta}^{N,\psi}(G)\}_{q \in \mathbb{R}, \psi \in M}$ відповідно гільбертових $H_{q,v}^\psi(\Omega)$ і банахових $H_{q,\theta}^{N,\psi}(G)$ просторів, де $v \in \mathbb{R}$, $N \in \mathbb{Z}_+$ і $\theta = \theta(t)$ – задана функція на відрізку $[0, T]$.

Гільбертів простір $H_{q,v}^\psi(\Omega)$ – простір функцій $V = V(x) = \sum_{k \in \mathbb{Z}} V_k e^{ikx}$ з комплексними коефіцієнтами V_k і нормою

$$\|V\|_{H_{q,v}^\psi(\Omega)} = \left(\sum_{k \in \mathbb{Z}} (\psi(k) \tilde{k}^q e^{v|k|})^2 |V_k|^2 \right)^{1/2}, \quad \tilde{k} = \sqrt{1 + k^2}.$$

Банахів простір $H_{q,\theta}^{N,\psi}(G)$, $N \in \mathbb{Z}_+$, – простір таких функцій $u = u(t, x)$, що похідні $(\partial/\partial t)^r u(t, \cdot)$ для $r = 0, 1, \dots, N$ і $t \in [0, T]$ належать до просторів $H_{q-r, \theta(t)}^\psi(\Omega)$ відповідно і неперервні за t у цих просторах. Квадрат норми функції u у просторі $H_{q,\theta}^{N,\psi}(G)$ обчислюється за формулою

$$\|u\|_{H_{q,\theta}^{N,\psi}(G)}^2 = \sum_{r=0}^n \max_{[0, T]} \left\| \frac{\partial^r u(t, \cdot)}{\partial t^r} \right\|_{H_{q-r, \theta(t)}^\psi(\Omega)}^2.$$

Якщо $\psi = 1$, то простори $H_{q,v}^\psi(\Omega)$ і $H_{q,\theta}^{N,\psi}(G)$ позначаємо через $H_{q,v}(\Omega)$ і $H_{q,\theta}^N(G)$ відповідно, де $q, v \in \mathbb{R}$. Якщо $v = 0$, то простір $H_{q,v}^\psi(\Omega)$ позначаємо через $H_q^\psi(\Omega)$. Множина просторів $H_{q,v}^\psi(\Omega)$, де $q \in \mathbb{R}$, $\psi \in M$, $v \in \mathbb{R}$, утворює шкалу з такою властивістю: подвійне вкладення $H_{q+\varepsilon, v}(\Omega) \mapsto H_{q, v}(\Omega) \mapsto H_{q-\varepsilon, v}(\Omega)$ є неперервним для довільного $\varepsilon > 0$.

2. Постановка задачі. У циліндрі G досліджується задача з нелокальними умовами для однорідного диференціального рівняння n -го порядку з частинними похідними

$$L \left(\frac{\partial}{\partial t}, \frac{\partial}{\partial x} \right) u(t, x) \equiv \sum_{s_0 + s_1 \leq n} a_{s_0, s_1} \frac{\partial^{s_0 + s_1} u(t, x)}{\partial t^{s_0} \partial x^{s_1}} = 0, \quad a_{n, 0} = 1, \quad (1)$$

$$L_m u = \mu \frac{\partial^{m-1} u(t, x)}{\partial t^{m-1}} \Big|_{t=0} - \frac{\partial^{m-1} u(t, x)}{\partial t^{m-1}} \Big|_{t=T} = \varphi_m(x), \quad m = 1, \dots, n, \quad (2)$$

де $n \in \mathbb{N}$, $\mu \in \mathbb{C} \setminus \{0\}$ – параметр у нелокальних умовах, a_{s_0, s_1} – комплексні коефіцієнти рівняння, $\varphi_1 = \varphi_1(x), \dots, \varphi_n = \varphi_n(x)$ – задані функції, а $u = u(t, x)$ – невідомий розв'язок.

Означення. Розв'язком задачі (1), (2) називаємо функцію $u \in \mathbb{C}^n([0, T]; \mathcal{F}')$, яка на відрізку $[0, T]$ задовольняє рівняння (1) і умови (2) у просторі \mathcal{F}' та належить до простору $H_{q, \theta}^{n, \Psi}(G)$.

Якщо $u \in H_{q, \theta}^{n, \Psi}(G)$, то $L_m u \in H_{q+1-m, \theta(0)}^{\Psi}(\Omega) \cap H_{q+1-m, \theta(T)}^{\Psi}(\Omega)$ для $m = 1, \dots, n$, а тому для існування розв'язку задачі (1), (2) необхідно, щоб функції в нелокальних умовах (2) належали до цих просторів, тобто $\varphi_m \in H_{q+1-m, \nu_1}^{\Psi}(\Omega)$, де $\nu_1 = \max(\theta(0), \theta(T))$.

Розв'язок $u \in \mathbb{C}^n([0, T]; \mathcal{F}')$ задачі (1), (2) шукаємо у вигляді ряду

$$u(t, x) = \sum_{k \in \mathbb{Z}} u_k(t) e^{ikx}, \quad (3)$$

в якому коефіцієнти $u_k = u_k(t)$ є невідомими функціями з простору $\mathbb{C}^n[0, T]$.

Для кожного $k \in \mathbb{Z}$ функція $u_k = u_k(t)$ з формули (3) є класичним розв'язком нелокальної задачі для звичайного диференціального рівняння:

$$\frac{d^n u_k(t)}{dt^n} + \sum_{j=1}^n b_j(k) \frac{d^{n-j} u_k(t)}{dt^{n-j}} = 0, \quad (4)$$

$$\mu u_k^{(m-1)} \Big|_{t=0} - u_k^{(m-1)} \Big|_{t=T} = \tilde{\varphi}_{mk}, \quad m = 1, \dots, n, \quad (5)$$

де $b_j(k) = \sum_{s_1=0}^j a_{n-j, s_1} (ik)^{s_1}$, $\tilde{\varphi}_{mk}$ – коефіцієнти Фур'є функції φ_m для $m = 1, \dots, n$.

Умови існування єдиного розв'язку $u_k(t)$ задачі (4), (5) у просторі $\mathbb{C}^n[0, T]$ для всіх $k \in \mathbb{Z}$ забезпечують виконання необхідної і достатньої умови єдиності розв'язку задачі (1), (2) у просторі $H_{q, \theta}^{n, \Psi}(G)$ для довільного $q \in \mathbb{R}$. Якщо ж хоча б для одного k існує нетривіальний розв'язок $\hat{u}_k = \hat{u}_k(t) \in \mathbb{C}^n[0, T]$ однорідної крайової задачі (4), (5), то однорідна задача (1), (2) також має нетривіальний розв'язок $\hat{u}(t, x)$, який визначається формулою $\hat{u}(t, x) = \hat{u}_k(t) e^{ikx}$, і тому розв'язок досліджуваної задачі (1), (2) не може бути єдиним.

У рівнянні (4) коефіцієнти $b_1(k), \dots, b_n(k)$ лінійно залежать від коефіцієнтів a_{s_0, s_1} рівняння (1), є многочленами від k і для них справджуються формули

$$|b_j(0)| = |a_{n-j, 0}|,$$

$$|b_j(z)| \leq \sum_{s_1=0}^j |a_{n-j, s_1}| \leq \max_{s_1=0, 1, \dots, j} |a_{n-j, s_1}| (j+1), \quad |z| = 1, \quad z \in \mathbb{C},$$

$$|b_j(k)| \leq \sum_{s_1=0}^j |a_{n-j, s_1}| |k|^{s_1} \leq \max_{s_1=0, 1, \dots, j} |a_{n-j, s_1}| \cdot \frac{|k|^{j+1} - 1}{|k| - 1},$$

$$|k| > 1, \quad k = 1, \dots, n.$$

Якщо коефіцієнти a_{s_0, s_1} рівняння (1) належать кругу O_A деякого радіуса A з центром у початку координат комплексної площини $O_A = \{a_{s_0, s_1} \in \mathbb{Z} : |a_{s_0, s_1}| \leq A\}$, то для модулів функцій $b_1(z), \dots, b_n(z)$ будуть справджуватися оцінки

$$|b_j(k)| \leq \frac{3}{2} A \tilde{k},$$

$$|b_j(z)| < (j+1)A, \quad |z| = 1, \quad z \in \mathbb{C},$$

для всіх $k \in \mathbb{Z}$. Звідси випливає, що для розв'язків (враховуючи кратність) $\lambda_1(z), \dots, \lambda_n(z)$ відповідного характеристичного рівняння

$$L(\lambda, iz) = P_z(\lambda) \equiv \prod_{j=1}^n (\lambda - \lambda_j(z)) = \lambda^n + \sum_{j=1}^n b_j(z) \lambda^{n-j} = 0, \quad z \in \mathbb{C},$$

виконуються нерівності [14, с. 381–384] (оцінка Коші)

$$|\lambda_j(k)| = |\gamma_j(k)| \tilde{k} \leq (1 + \max\{|\tilde{b}_1|, \dots, |\tilde{b}_n|\}) \tilde{k} < (1 + 3A/2) \tilde{k} = A_1 \tilde{k}$$

і $|\lambda_j(z)| = 1 + (n+1)A$ для $|z| = 1, z \in \mathbb{C}$. Тут $\tilde{b}_j = b_j / \tilde{k}_j$, а числа $\gamma_j = \gamma_j(k) = \lambda_j(k) / \tilde{k} \in \gamma$ -коренями многочлена $\gamma^n + \tilde{b}_1(k) \gamma^{n-1} + \dots + \tilde{b}_n(k)$.

У випадку кратних коренів позначатимемо різні корені та їхні кратності через $\lambda_j(k)$ та $n_j = n_j(k)$, $j = 1, \dots, n$, відповідно, де $n_1 + \dots + n_N = n \geq N = N(k)$.

3. Умови єдиності розв'язку. Для побудови загального розв'язку рівняння (4) і розв'язку задачі (4), (5) введемо матриці $J_j, W_j, S_j(t), E_j(t)$, де $j = 1, \dots, N$. Позначимо через $J_j = (\lambda_j \delta_{\alpha, \beta} + \delta_{\alpha, \beta-1})_{\alpha, \beta=1}^{n_j}$ жорданову клітку порядку n_j для кореня λ_j , де $\delta_{\alpha, \beta}$ – символ Кронекера,

$$\begin{aligned} W_j &= \text{col} \left(\lambda_j^{\alpha-1} \quad (\lambda_j^{\alpha-1})' \quad \dots \quad \frac{1}{(n_j-1)!} (\lambda_j^{\alpha-1})^{(n_j-1)} \right)_{\alpha=1}^n = \\ &= \text{col} (e_1(n_j) J_j^{\alpha-1})_{\alpha=1}^n, \end{aligned}$$

причому елементи стовпців цієї матриці з точністю до сталих множників є похідними за змінною λ_j елементів першого стовпця, а $e_\alpha(n_j)$ – рядок з номером α одиничної матриці I_{n_j} порядку n_j . Матриця $E_j(t) = I_{n_j} e^{\lambda_j t}$ є діагональною, а трикутна теплицева матриця $S_j(t)$ має вигляд

$$S_j(t) = \left(\delta_{\alpha, \beta} + t \delta_{\alpha, \beta-1} + \dots + \frac{t^{n_j-1}}{(n_j-1)!} \delta_{\alpha, \beta+1-n_j} \right)_{\alpha, \beta=1}^{n_j},$$

її рядки є послідовними похідними за змінною t першого рядка.

Очевидними є співвідношення

$$(S_j(t) E_j(t))' = (E_j(t) S_j(t))' = \lambda_j S_j(t) E_j(t) + S_j'(t) E_j(t) = J_j S_j(t) E_j(t).$$

Запровадимо також блочні квадратні матриці порядку n : (невироджену) узагальнену матрицю Вандермонда $W = (W_1 \dots W_N)$ і діагональні матриці

$$J = \text{diag}(J_1, \dots, J_N), \quad S(t) = \text{diag}(S_1(t), \dots, S_N(t)),$$

$$E(t) = \text{diag}(E_1(t), \dots, E_N(t)).$$

Якщо $N = n$, то блоки W_j стають стовпцями, W є матрицею Вандермонда, $S(t) = I$, J і $E(t)$ – діагональні матриці, зокрема $E(t) = \text{diag}(e^{\lambda_1 t}, \dots, e^{\lambda_n t})$.

Теорема 1. Нехай рівняння

$$P_k \left(\frac{\ln \mu + i2\pi m}{T} \right) = \frac{1}{T^n} (\ln \mu + i2\pi m)^n + \sum_{j=1}^n b_j(k) T^j (\ln \mu + i2\pi m)^{n-j} = 0 \quad (6)$$

не має цілочислових розв'язків m , тоді існує єдиний розв'язок $u_k(t)$ задачі (4), (5) у просторі $\mathbb{C}^n[0, T]$, причому

$$u_k(t) = e_1 W S(t) E(t) (\mu I - S(t) E(t))^{-1} W^{-1} \tilde{\varphi}_k, \quad (7)$$

де $\tilde{\varphi}_k = \text{col}(\tilde{\varphi}_{1k}, \dots, \tilde{\varphi}_{nk})$, e_α – рядок з номером α одиничної матриці n -го порядку I . Якщо ж існує розв'язок рівняння (6), то однорідна задача (4), (5) має нетривіальний розв'язок.

Д о в е д е н н я. Фундаментальна система розв'язків рівняння (4) складається з функцій $t^{\alpha-1} e^{\lambda_j t}$, де $\alpha = 1, \dots, n_j$, $j = 1, \dots, N$. Тому формула

$$\begin{aligned} u_k(t) &= e_1 W S(t) E(t) C = \sum_{j=1}^N e_1(n_j) S_j(t) e^{\lambda_j t} C_j = \\ &= \sum_{j=1}^N e^{\lambda_j t} \left(1 \ t \ \dots \ \frac{t^{n_j-1}}{(n_j-1)!} \right) C_j \end{aligned} \quad (8)$$

визначає загальний розв'язок цього рівняння у просторі $\mathbb{C}^n[0, T]$ і його похідна порядку $r < n$ має вигляд

$$\begin{aligned} u_k^{(r)}(t) &= e_1 W (S(t) E(t))^{(r)} C = \\ &= e_1 W J^r S(t) E(t) C = e_{r+1} W S(t) E(t) C, \end{aligned} \quad (9)$$

а похідна вищого порядку дорівнює $u_k^{(r)}(t) = e_n W J^{r+1-n} S(t) E(t) C$, де $C = \text{col}(C_1, \dots, C_N)$ – довільний блочний вектор із \mathbb{C}^n і $C_j \in \mathbb{C}^{n_j}$.

Для визначення вектора C підставляємо функції $u_k(t)$, $u_k'(t)$, $u_k^{(n-1)}(t)$ в умови (5). Враховуючи рівність (9), отримуємо систему лінійних алгебричних рівнянь порядку n

$$W(\mu I - S(T) E(T)) C = \tilde{\varphi}_k \quad \text{або} \quad (\mu I - S(T) E(T)) C = W^{-1} \tilde{\varphi}_k \quad (10)$$

з визначником $\prod_{j=1}^N (\mu - e^{\lambda_j T})^{n_j}$. З умови теореми випливає, що

$\prod_{j=1}^N (\ln \mu + i2\pi m - \lambda_j T) \neq 0$ для довільного числа $m \in \mathbb{Z}$, тому

$C = (\mu I - S(T) E(T))^{-1} W^{-1} \tilde{\varphi}_k$. Звідси отримуємо формулу (7).

Теорему доведено. \blacklozenge

Якщо рівняння (6) має цілочисловий розв'язок, то $\det(\mu I - S(T)E(T)) = 0$ і однорідна система $(\mu I - S(T)E(T))C = 0$ має ненульовий розв'язок \tilde{C} , а функція $u_k(t) = e_1 W S(t) E(t) \tilde{C}$ є нетривіальним розв'язком однорідної задачі (4), (5).

Із теореми 1 випливає очевидний наслідок.

Наслідок 1. Для однозначної розв'язності задачі (1), (2) у просторі $\mathbb{C}^n([0, T]; \mathcal{F}')$ необхідно і достатньо, щоб рівняння (6) не мало розв'язків у цілих числах m і k . При цьому розв'язок задачі задає формула

$$u(t, x) = \sum_{k \in \mathbb{Z}} e_1 W S(t) E(t) (\mu I - S(T)E(T))^{-1} W^{-1} \tilde{\varphi}_k e^{ikx}.$$

Теорема 2. Нехай умова теореми 1 не виконується, тоді для деякого натурального числа $N_1 = N_1(k) \leq N$ виконуються рівності

$$\lambda_1 = (\ln \mu + i2\pi t_1)/T, \quad \dots, \quad \lambda_{N_1} = (\ln \mu + i2\pi t_{N_1})/T,$$

де $\ln \mu$ – головне значення логарифма, t_j – цілі числа і $t_1 < \dots < t_{N_1}$. Для існування розв'язку $u_k(t)$ задачі (4), (5) у просторі $\mathbb{C}^n[0, T]$ необхідно і достатньо, щоб права частина $\tilde{\varphi}_k$ була лінійною комбінацією стовпців матриці \tilde{W}_k , яка отримана з матриці W вилученням N_1 стовпців з номерами $n_1, n_1 + n_2, \dots, n_1 + \dots + n_{N_1}$, причому

$$u_k(t) = \mu^{t/T} \sum_{j=1}^{N_1} C_{j1} e^{i2\pi m_j t/T} + \left(\mu^{t/T} \left(t \quad \dots \quad \frac{t^{n_j-1}}{(n_j-1)!} \right) \begin{pmatrix} \tilde{S}_j^{-1} & 0 \end{pmatrix} \right)_{j=1}^{N_1} \times \\ \times \left(e_1(n_j) W_j S_j(t) e^{\lambda_j t} \left(\mu I_j - S_j(T) e^{\lambda_j T} \right)^{-1} \right)_{j=N_1+1}^N W^{-1} \tilde{\varphi}_k \quad (11)$$

і залежить від N_1 параметрів $C_{j1} \in \mathbb{C}$, де

$$\left(t \quad \dots \quad \frac{t^{n_j-1}}{(n_j-1)!} \right) \begin{pmatrix} \tilde{S}_j^{-1} & 0 \end{pmatrix} = 0 \quad \text{для} \quad n_j = 1,$$

$$\tilde{S}_j = -\mu \left(T \delta_{\alpha, \beta} + \frac{T^2}{2} \delta_{\alpha, \beta-1} + \dots + \frac{T^{n_j-1}}{(n_j-1)!} \delta_{\alpha, \beta+2-n_j} \right)_{\alpha, \beta=1}^{n_j-1} \quad \text{для} \quad n_j > 1.$$

Д о в е д е н н я. За припущенням теореми до множини розв'язків $\{(\ln \mu + i2\pi m)/T\}_{m \in \mathbb{Z}}$ рівняння $e^{\lambda T} = \mu$ належать N_1 коренів многочлена $P_k(\lambda)$, які позначимо $\lambda_1, \dots, \lambda_{N_1}$: $\lambda_j = (\ln \mu + i2\pi m_j)/T$, $j = 1, \dots, N_1$. Тому

$$\mu I_j - S_j(T) e^{\lambda_j T} = \mu (I_j - S_j(T)) = \begin{pmatrix} 0 & \tilde{S}_j \\ 0 & 0 \end{pmatrix}, \quad j = 1, \dots, N_1 \quad n_j > 1.$$

Враховуючи, що $C_j = \text{col}(C_{j1}, \tilde{C}_j)$, на основі (10) першу систему подамо так:

$$\tilde{W}_k \begin{pmatrix} \text{col}(\tilde{S}_j \tilde{C}_j)_{j=1, \dots, N_1}^{n_j > 1} \\ \text{col}((\mu I_j - S_j(T) e^{\lambda_j T}) C_j)_{j=N_1+1}^N \end{pmatrix} = \tilde{\varphi}_k.$$

За теоремою Кронекера – Капеллі отримана теорема є сумісною тоді і тільки тоді, коли $\tilde{\varphi}_k$ є лінійною комбінацією стовпців матриці \tilde{W}_k . Компоненти C_j стовпця C визначимо з другої системи з (10), яка розпадається на N систем

$$\begin{pmatrix} 0 & \tilde{S}_j \\ 0 & 0 \end{pmatrix} C_j = \eta_{jk}, \quad j = 1, \dots, N_1,$$

$$(\mu I_j - S_j(T) e^{\lambda_j T}) C_j = \eta_{jk}, \quad j = N_1 + 1, \dots, N,$$

(система $0 \cdot C_j = 0$ при $n_j = 1$, $1 \leq j \leq N_1$), де $W^{-1} \tilde{\varphi}_k = \text{col}(\eta_{1k}, \dots, \eta_{Nk})$ і $\eta_{jk} \in \mathbb{C}^{n_j}$. Розв'язки цих систем подамо у вигляді

$$C_j = \begin{pmatrix} C_{j1} \\ (\tilde{S}_j^{-1} \ 0) \eta_{jk} \end{pmatrix}, \quad j = 1, \dots, N_1, \quad n_j > 1,$$

$$C_j = (\mu I_j - S_j(T) e^{\lambda_j T})^{-1} \eta_{jk}, \quad j = N_1 + 1, \dots, N.$$

Якщо підставити знайдені вирази для C_j у формулу (7), отримаємо рівність (11). Теорему доведено. \blacklozenge

4. Умови існування розв'язку. Нехай характеристичне рівняння $P_k(\lambda) = 0$ має прості корені і $\mu \neq e^{\lambda_\ell(k)T}$, тоді для розв'язку (7) маємо

$$u_k^{(r)}(t) = \sum_{j=1}^n \frac{\lambda_j^r e^{\lambda_j t}}{\mu - e^{\lambda_\ell T}} \psi_{jk}, \quad (12)$$

де $\text{col}(\psi_{1k}, \dots, \psi_{nk}) = \psi_k = W^{-1} \tilde{\varphi}_k$. Звідси випливає нерівність

$$|\tilde{k}^{-r} u_k^{(r)}(t)|^2 \leq n A_1^{2r} \max_{j=1, \dots, n} \left| \frac{e^{\lambda_j t}}{\mu - e^{\lambda_\ell T}} \right|^2 \sum_{j=1}^n |\psi_{jk}|^2. \quad (13)$$

Знайдемо достатню умову, за якої характеристичне рівняння $P_z(\lambda) = 0$ може мати кратні корені лише для скінченної множини чисел $z \in \mathbb{C}$. Критерієм існування кратного кореня є умова

$$D(z) = \Delta^2(z) = \prod_{1 \leq r < q \leq n} (\lambda_q(z) - \lambda_r(z))^2 = 0,$$

де $D(z)$ – дискримінант многочлена P_z . Дискримінант є многочленом змінної z і має вигляд

$$D(z) = (-1)^{h_1/2} \det \text{col}(V_1(z), V_2(z)) = \sum_{j=0}^{h_1} D_j z^{h_1-j}, \quad h_1 = (n-1)n, \quad (14)$$

де

$$V_1(z) = \left(\sum_{\sigma=0}^n b_\sigma(z) \delta_{\alpha, \beta-\sigma} \right)_{\substack{\alpha=1, \dots, n-1 \\ \beta=1, \dots, 2n-1}},$$

$$V_2(z) = \left(\sum_{\sigma=0}^{n-1} (n-\sigma) b_\sigma(z) \delta_{\alpha, \beta-\sigma} \right)_{\substack{\alpha=1, \dots, n \\ \beta=1, \dots, 2n-1}},$$

тут $b_0(k) = 1$. Старший коефіцієнт D_0 є дискримінантом многочлена $P_\infty(z) = z^n + \sum_{j=1}^n a_{n-j,j} z^{n-j}$, модулі коренів якого обмежені зверху сталою $1 + A$, а інші коефіцієнти D_1, \dots, D_{h_1} визначаються з квадратної системи лінійних алгебричних рівнянь

$$\sum_{j=0}^{h_1-1} \omega^{\alpha j} D_{h_1-j} = \Delta^2(\omega^\alpha) - \omega^{\alpha h_1} D_0, \quad \alpha = 0, 1, \dots, h_1 - 1, \quad \omega = e^{2\pi i / h_1},$$

з (невиродженою) матрицею Фур'є [16, с. 356] порядку h_1 . Ця система є частиною тотожності (15).

$$\text{Оскільки } |\Delta(\omega^\alpha)|^2 \leq \prod_{1 \leq r < q \leq n} \left(|\lambda_q(\omega^\alpha)| + |\lambda_r(\omega^\alpha)| \right)^2 \leq 2^{h_1} (1 + (1+n)A)^{h_1} \quad \text{і}$$

$|D_0| \leq 2^{h_1} (1+A)^{h_1}$, а оберненою до матриці Фур'є є ця сама матриця з точністю до множника n , то компоненти розв'язку останньої системи визначає формула

$$D_{h_1-\alpha} = \frac{1}{n} \sum_{j=0}^{h_1-1} \omega^{\alpha j} (\Delta^2(\omega^j) - \omega^{j h_1} D_0), \quad \alpha = 0, 1, \dots, h_1 - 1.$$

Тому отримуємо оцінку зверху $\max_{j=1, \dots, n} |D_j| \leq 2^{h_1} (2 + (2+n)A)^{h_1}$.

Нехай $D_0 \neq 0$, тоді з формули (14) отримуємо

$$D(k) = \frac{D_0}{2} \left(2k^{h_1} + \sum_{j=1}^{h_1} \frac{2D_j}{D_0} k^{h_1-j} \right),$$

тому

$$\begin{aligned} |D(k)| &\geq \frac{|D_0|}{2} \left(2|k|^{h_1} - 2 \max_{j=1, \dots, n} |D_j| \sum_{j=1}^{h_1} \frac{|k|^{j-1}}{|D_0|} \right) \geq \\ &\geq \frac{|D_0|}{2} \left(2|k|^{h_1} - \frac{2^{h_1+1} (2 + (2+n)A)^{h_1}}{|D_0|} \sum_{j=1}^{h_1} |k|^{j-1} \right). \end{aligned} \quad (15)$$

Очевидно, що рівняння $y^{h_1} = \frac{2^{h_1+1} (2 + (2+n)A)^{h_1}}{|D_0|} (1 + y + \dots + y^{h_1-1})$ має лише один дійсний корінь y_1 ; за нерівністю Коші він належить множині $\left(0, 1 + \frac{2^{h_1+1} (2 + (2+n)A)^{h_1}}{|D_0|} \right]$.

Тому $|k|^{h_1} > \frac{2^{h_1+1} (2 + (2+n)A)^{h_1}}{|D_0|} (1 + |k| + \dots + |k|^{h_1-1})$ при $|k| > y_1$ і за формулою (15) справджується оцінка

$$|D(k)| \geq \frac{|D_0|}{2} |k|^{h_1}, \quad |k| > y_1. \quad (16)$$

Отже, якщо коефіцієнти $a_{n-j,j}$, де $j = 1, \dots, n$, головної частини рівняння (1) справджують умову $D_0 \neq 0$, то незалежно від інших коефіцієнтів характеристичне рівняння $P_k(\lambda) = 0$ може мати кратні корені

щонайбільше для $2y_1 - 1$ чисел $k \in \mathbb{Z}$; ці числа належать інтервалу $(-y_1, y_1)$.

Стовпець Ψ_k є розв'язком рівняння $W\Psi_k = \tilde{\Phi}_k$ або рівняння

$$\left(\left(\frac{\lambda_\alpha}{A_1 \tilde{k}} \right)^{\beta-1} \right)_{\alpha, \beta=1}^n \Psi_k = \text{col} \left(\left(\frac{\tilde{\Phi}_{mk}}{(A_1 \tilde{k})^{m-1}} \right)^{\beta-1} \right)_{m=1}^n$$

з матрицею, елементи якої лежать в одиничному крузі, тому використуємо нерівність Адамара [16, с. 491] і нерівність (16), із правила Крамера за умови $|k| > y_1$ отримуємо оцінку для виразу $|\Psi_{jk}|^2$ з правої частини нерівності (13):

$$|\Psi_{jk}|^2 \leq \frac{(A_1 \tilde{k})^{h_1}}{|\Delta(k)|^2} \sum_{m=1}^n \frac{|\tilde{\Phi}_{mk}|^2}{(A_1 \tilde{k})^{2m-2}} \leq \frac{2^{h_1/2+1} A_1^{h_1}}{|D_0|} \sum_{m=1}^n \tilde{k}^{-2(m-1)} |\tilde{\Phi}_{mk}|^2, \quad j = 1, \dots, n. \quad (17)$$

Оцінювання дробу $\frac{e^{\lambda_j t}}{\mu - e^{\lambda_\ell T}}$ з (13) здійснимо, припускаючи для $\lambda_0 > 0$ виконання нерівності $|\text{Re } \lambda_j(k)| \geq \lambda_0 |k|$. Тоді для $\text{Re } \lambda_j(k) < 0$ маємо

$$\left| \frac{e^{\lambda_j t}}{\mu - e^{\lambda_\ell T}} \right| = \frac{e^{\text{Re } \lambda_j t}}{|\mu - e^{\lambda_\ell T}|} \leq \frac{e^{-\lambda_0 |k| t}}{|\mu| - e^{-\lambda_0 |k| T}} \leq \frac{2}{|\mu|} e^{-\lambda_0 |k| t}, \quad |k| \geq \frac{1}{\lambda_0 T} \ln \frac{2}{|\mu|};$$

аналогічно для $\text{Re } \lambda_j(k) > 0$ отримуємо

$$\left| \frac{e^{\lambda_j t}}{\mu - e^{\lambda_\ell T}} \right| = \frac{e^{\text{Re } \lambda_j (T-t)}}{|1 - \mu e^{-\lambda_\ell T}|} \leq \frac{e^{-\lambda_0 |k| (T-t)}}{1 - |\mu| e^{-\lambda_0 T}} \leq 2e^{-\lambda_0 |k| (T-t)}, \quad |k| \geq \frac{1}{\lambda_0 T} \ln 2|\mu|.$$

Отже, за припущення $|\text{Re } \lambda_j(k)| \geq \lambda_0 |k|$ маємо оцінку зверху

$$\left| \frac{e^{\lambda_j t}}{\mu - e^{\lambda_\ell T}} \right| \leq 2 \max \left(1, \frac{1}{|\mu|} \right) e^{-\theta(t) |k|}, \quad |k| \geq \frac{\ln \min(2|\mu|, 2/|\mu|)}{\lambda_0 T}, \quad (18)$$

де $\theta(t) = \lambda_0 \min(t, T-t)$.

Знайдемо умови виконання нерівності $|\text{Re } \lambda_j(k)| \geq \lambda_0 |k|$. Для довільного $j = 1, \dots, n$ число $\text{Re } \lambda_j(k)$ є множником результанта

$$R(k) = \prod_{j=1}^n \prod_{\ell=1}^n (\lambda_j + \bar{\lambda}_\ell) = 2 \text{Re } \lambda_j \prod_{\substack{(\ell, r) \neq (j, j) \\ \ell, r=1, \dots, n}} (\lambda_\ell + \bar{\lambda}_r) = \sum_{j=0}^{h_2} R_j k^{h_2-j}, \quad h_2 = n^2, \quad (19)$$

многочленів $P_k(\lambda)$ і $P_{1k}(\lambda) = \prod_{\ell=1}^n (\lambda + \bar{\lambda}_\ell(k)) = \lambda^n + \sum_{j=1}^n (-1)^j \bar{b}_j(k) \lambda^{n-j}$.

Результант має вигляд $R(k) = \det \text{col}(V_3(k), V_4(k))$, де

$$V_3(k) = \left(\sum_{\sigma=0}^n b_\sigma(k) \delta_{\alpha, \beta-\sigma} \right)_{\substack{\alpha=1, \dots, n \\ \beta=1, \dots, 2n}}, \quad V_4(k) = \left(\sum_{\sigma=0}^n (-1)^\sigma \bar{b}_\sigma(k) \delta_{\alpha, \beta-\sigma} \right)_{\substack{\alpha=1, \dots, n \\ \beta=1, \dots, 2n}}.$$

Коефіцієнт R_0 у формулі (19) є результатом многочленів $P_\infty(\lambda)$ і

$$P_{1\infty}(\lambda) = \lambda^n + \sum_{j=1}^n (-1)^j \bar{a}_{n-j,j} \lambda^{n-j}.$$

Коефіцієнти R_1, \dots, R_{h_2} задовольняють квадратну систему лінійних алгебричних рівнянь

$$\sum_{j=0}^{h_2-1} \omega^{\alpha j} R_{h_2-j} = R(\omega^\alpha) - \omega^{\alpha h_2} R_0, \quad \alpha = 0, 1, \dots, h_2 - 1, \quad \omega = e^{2\pi i/h_2},$$

з матрицею Фур'є порядку h_2 . При цьому виконуються нерівності

$$|R(\omega^\alpha)| = \prod_{q=1}^n \prod_{r=1}^n \left(|\lambda_q(\omega^\alpha)| + |\lambda_r(\omega^\alpha)| \right)^2 \leq 2^{h_2} (1 + (1+n)A)^{h_2},$$

$$|R_0| \leq 2^{h_2} (1 + A)^{h_2}$$

і формула для компонент розв'язку цієї системи

$$R_{h_2-\alpha} = \frac{1}{n} \sum_{j=0}^{h_2-1} \omega^{\alpha j} (R(\omega^j) - \omega^{j h_2} R_0), \quad \alpha = 0, 1, \dots, h_2 - 1.$$

Тому, як і для дискримінанта, отримуємо оцінку зверху

$$\max_{j=1, \dots, n} |R_j| \leq 2^{h_2} (2 + (2+n)A)^{h_2}.$$

Нехай $R_0 \neq 0$, тоді з формули (19) отримуємо

$$R(k) = \frac{R_0}{2} \left(2k^{h_2} + \sum_{j=1}^{h_2} \frac{2R_j}{R_0} k^{h_2-j} \right),$$

тому

$$\begin{aligned} |R(k)| &\geq \frac{|R_0|}{2} \left(2|k|^{h_2} - 2 \max_{j=1, \dots, n} |R_j| \sum_{j=1}^{h_2} \frac{|k|^{j-1}}{|R_0|} \right) \geq \\ &\geq \frac{|R_0|}{2} \left(2|k|^{h_2} - \frac{2^{h_2+1} (2 + (2+n)A)^{h_2}}{|R_0|} \sum_{j=1}^{h_2} |k|^{j-1} \right). \end{aligned}$$

Очевидно, що рівняння $y^{h_2} = \frac{2^{h_2+1} (2 + (2+n)A)^{h_2}}{|R_0|} (1 + y + \dots + y^{h_2-1})$ має лише один дійсний корінь y_2 ; він за нерівністю Коші належить множині $\left(0, 1 + \frac{2^{h_2+1} (2 + (2+n)A)^{h_2}}{|R_0|} \right]$.

Тому $|k|^{h_2} > \frac{2^{h_2+1} (2 + (2+n)A)^{h_2}}{|R_0|} (1 + |k| + \dots + |k|^{h_2-1})$ при $|k| > y_2$ і попередню нерівність для $R(k)$ підсилюємо до такої:

$$|R(k)| \geq \frac{|R_0|}{2} |k|^{h_2}, \quad |k| > y_2. \quad (20)$$

Отже, якщо коефіцієнти $a_{n-j,j}$, де $j = 1, \dots, n$, головної частини рівняння (1) справджують умову $R_0 \neq 0$, то незалежно від інших

коефіцієнтів, протилежну нерівність $|R(k)| < \left(|R_0|/2\right)|k|^{h_2}$ задовольняють щонайбільше $2y_2 - 1$ чисел $k \in \mathbb{Z}$; ці числа належать інтервалу $(-y_2, y_2)$.

Підставляючи нерівність (20) у формулу (19), запишемо

$$|\operatorname{Re} \lambda_j| \geq \frac{|R_0|}{2^{h_2} (A_1 \tilde{k})^{h_2-1}} \geq \frac{|R_0| |k|^{h_2}}{2^{h_2+1} (A_1 \tilde{k})^{h_2-1}} \geq \lambda_0 |k|, \quad j = 1, \dots, n,$$

і знайдемо $\lambda_0 = \frac{|R_0|}{2^{(3h_2+1)/2} A_1^{h_2-1}}$.

Для випадку $|k| \geq \max(y_1, y_2, (\lambda_0 T)^{-1} \ln \max(2|\mu|, 2/|\mu|))$ з огляду на нерівності (13), (17) і (18) знаходимо

$$|\tilde{k}^{-r} u_k^{(r)}(t)|^2 \leq n^2 2^{h_1/2+3} \max\left(1, \frac{1}{|\mu|^2}\right) \frac{A_1^{2r+h_1}}{|D_0|} e^{-2\theta(t)|k|} \sum_{m=1}^n \tilde{k}^{-2(m-1)} |\tilde{\Phi}_{mk}|^2,$$

$$r = 0, 1, \dots, n. \quad (21)$$

Далі використовуємо проєктори P_K , де K – довільна підмножина множини цілих чисел \mathbb{Z} , які діють у просторах $H_{q,v}^\Psi(\Omega)$ за правилом: якщо $V = V(x) = \sum_{k \in \mathbb{Z}} V_k e^{ikx}$ належить простору $H_{q,v}^\Psi(\Omega)$, то $P_K V = P_K V(x) = \sum_{k \in K} V_k e^{ikx}$. При цьому очевидно, що $P_K V \in H_{q,v}^\Psi(\Omega)$ та $P_K V \in T \subset H_{q,v}^\Psi(\Omega)$ для скінченної множини K .

Позначимо через K_0 множину цілих чисел, для яких рівняння (6) не має розв'язків $t \in \mathbb{Z}$, $K_1 = \{k \in \mathbb{Z} : |k| \geq y_1\}$, $K = \{k \in \mathbb{Z} : |k| \geq \max(y_1, y_2, (\lambda_0 T)^{-1} \ln \max(2|\mu|, 2/|\mu|))\}$.

Теорема 3. Для фіксованих коефіцієнтів і параметрів задачі (1), (2) її розв'язок (3) у просторі $\mathbb{C}^n([0, T]; \mathcal{F}')$ існує тоді і тільки тоді, коли виконується умова ортогональності $G_k \Phi_k = 0$ для всіх $k \in \mathbb{Z} \setminus K_0$, де

$$G_k = \left(\sum_{\sigma=0}^{n-N_1} g_{n-N_1-\sigma\delta_{\alpha, \beta-\sigma}} \right), \quad \text{числа } g_j \text{ є коефіцієнтами многочлена}$$

$$g(z) = P_k(z) / \prod_{j=1}^{N_1} (z - \lambda_j) = z^{n-N_1} + \sum_{j=1}^{n-N_1} g_j z^{n-N_1-j}. \quad \text{У випадку скінченної}$$

множини K_0 задача є фредгольмовою, множники u_k в її розв'язку мають вигляд (12) для $k \in \mathbb{Z} \setminus K_0$ і (7) для $k \in K_0$; ядро задачі має розмірність

$$\sum_{k \in \mathbb{Z} \setminus K_0} N_1(k), \quad \text{причому воно тривіальне, якщо } K_0 = \mathbb{Z}; \text{ інакше задача не є}$$

фредгольмовою. Якщо додатково виконується умова $D_0 \neq 0$, то

$$P_{K_2} u = \sum_{k \in K_2} \sum_{j=1}^n \frac{e^{\lambda_j t}}{\mu - e^{\lambda_j T}} \Psi_{jk} e^{ikx}, \quad K \subset K_0 \cap K_1. \quad (22)$$

Припустимо, що виконується умова $D_0 R_0 \neq 0$ і рівняння (6) не має розв'язків $t \in \mathbb{Z}$ для цілих чисел $k \in \mathbb{Z} \setminus K$, тоді розв'язок $u \in H_{q,0}^{n,\Psi}(G)$

задачі (1), (2) єдиний та існує для довільних правих частин $\varphi_j \in H_{q+1-j}^\Psi(\Omega)$, причому

$$u = \sum_{k \in \mathbb{Z} \setminus K} e_1 W S(t) E(t) (\mu I - S(T) E(T))^{-1} W^{-1} \tilde{\varphi}_k e^{ikx} + \sum_{k \in K} \text{diag} \left(\frac{e^{\lambda_j t}}{\mu - e^{\lambda_j T}} \right)_{j=1}^n W^{-1} \tilde{\varphi}_k e^{ikx}, \quad (23)$$

$$\|u\|_{H_{q,\theta}^{n,\Psi}(G)}^2 \leq M \sum_{j=1}^n \|\varphi_j\|_{H_{q+1-j}^\Psi(\Omega)}^2, \quad \theta(t) = \lambda_0 \min(t, T-t), \quad (24)$$

де додатна величина M залежить від коефіцієнтів a_{s_0, s_1} рівняння (1) і параметра μ , а також від чисел A та n . Цей розв'язок неперервно залежить від правих частин умов (2).

Д о в е д е н н я. Якщо множина $\mathbb{Z} \setminus K_0$ – порожня, то за теоремою 1 розв'язок задачі (4), (5) існує для довільного $k \in \mathbb{Z}$ і виконується наслідок 1 про єдиність розв'язку задачі (1), (2). Якщо $k \in \mathbb{Z} \setminus K_0$, то за теоремою 2 розв'язок u_k існує з точністю до $N_1(k)$ -вимірному простору, але не для всіх правих частин $\tilde{\varphi}_k$.

Вектор $\tilde{\varphi}_k$ при цьому є лінійною комбінацією стовпців матриці \tilde{W}_k , яка є матрицею Вандермонда з n рядками многочлена $g(z)$. Із рівності $G_k \tilde{W}_k = 0$ випливає умова ортогональності $G_k \tilde{\varphi}_k = 0$. Отже, всі члени ряду $\sum_{k \in \mathbb{Z}} u_k(t) e^{ikx}$ є визначеними, тому $u \in \mathbb{C}^n([0, T]; \mathcal{F}')$.

Якщо $D_0 \neq 0$, то $N(k) = n$ для $k \in K_1$, а якщо додатково $k \in K_0$, то справджується формула (13). Звідси випливає рівність (22).

Якщо $D_0 R_0 \neq 0$, то $K \subset K_0 \cap K_1$, множина $\mathbb{Z} \setminus K$ – скінченна, $K_0 = \mathbb{Z}$ і справджується наслідок 1. Зображення (23) розв'язку випливає з теореми 1 і формули (22). Зі скінченності $\mathbb{Z} \setminus K$ маємо нерівність

$$\|P_{\mathbb{Z} \setminus K} u\|_{H_{q,\theta}^{n,\Psi}(G)}^2 \leq M_1 \sum_{j=1}^n \|P_{\mathbb{Z} \setminus K} \varphi_j\|_{H_{q+1-j}^\Psi(\Omega)}^2, \quad \text{яка разом з оцінкою (21) дає формулу (24).}$$

Теорему доведено. \blacklozenge

Нехай для $q \in \mathbb{R}$, $\Psi \in M$ оператор

$$N_{q,\Psi} : D(N_{q,\Psi}) \rightarrow H_q^\Psi(\Omega) \times H_{q-1}^\Psi(\Omega) \times \dots \times H_{q+1-n}^\Psi(\Omega),$$

що визначений на підпросторі $D(N_{q,\Psi}) = \{u \in H_{q,\theta}^{n,\Psi}(G) : Lu = 0\}$ простору $H_{q,\theta}^{n,\Psi}(G)$, діє за правилом $N_{q,\Psi}(u) = (L_1 u, \dots, L_n u)$, де L та L_1, \dots, L_n – такі самі, як у формулах (1), (2).

Наслідок 2. За умов теореми 3 оператор $N_{q,\Psi}$ задає гомеоморфізм просторів $D(N_{q,\Psi})$ та $H_q^\Psi(\Omega) \times H_{q-1}^\Psi(\Omega) \times \dots \times H_{q+1-n}^\Psi(\Omega)$. При цьому додаткова гладкість Ψ передається від розв'язку рівняння (1) до правих частин умов (2) і навпаки.

Д о в е д е н н я випливає з означення вказаних просторів та нерівності (24). \blacklozenge

Умови теореми 3 виконуються майже завжди, адже протилежне означає настання однієї з подій: вектор $\mathbf{a}_1 = \{a_{n-1,1}, \dots, a_{1,n-1}, a_{0,n}\} \in O_A^{n(n+1)/2}$ належить одній із двох алгебраїчних гіперповерхонь або вектор $\mathbf{a}_2 = \{a_{s_0, s_1} \in \mathbb{Z} : s_0 + s_1 \leq n-1\} \in O_A^{n(n+1)/2}$ належить одній зі скінченної кількості гіперплощин (6), де $k \in \mathbb{Z} \setminus K$. Геометричні ймовірності цих подій є нульовими у сенсі міри Лебега і, більш точно, у сенсі розмірності Гаусдорфа.

Зауважимо, що у багатовимірному випадку, коли x – векторна величина, оцінки (16) і (20) не виконуються для майже всіх векторів, складених з коефіцієнтів рівняння (1). Дискримінант $D(k)$ і результат $R(k)$ можуть мати як завгодно швидке прямування до нуля на множині \mathbb{Z} ; це малі знаменники задачі, які треба кваліфіковано оцінювати у рамках заданих шкал просторів.

Висновки. У роботі досліджено нелокальну крайову задачу для диференціального рівняння з параметром. Встановлено умови розв'язності цієї задачі у просторах Хермандера, що утворюють уточнену соболевську шкалу функцій однієї дійсної змінної. Показано коректність за Адамаром задачі, що відрізняє її від некоректної за Адамаром задачі з багатьма змінними, розв'язність якої пов'язана з проблемою малих знаменників. Доведено, що проблема малих знаменників не виникає, оскільки відповідні вирази оцінюються знизу додатними сталими.

1. Власій О. Д., Пташник Б. Й. Нелокальна крайова задача для лінійних рівнянь із частинними похідними, не розв'язних відносно старшої похідної за часом. // Укр. мат. журн. – 2007. – **59**, № 3. – С. 370–381.
– <https://umj.imath.kiev.ua/index.php/umj/article/view/3313>.
Te same: Vlasii O. D., Ptashnyk B. I. Nonlocal boundary-value problem for linear partial differential equations unsolved with respect to the higher time derivative // Ukr. Math. J. – 2007. – **59**, No. 3. – P. 409–422.
– <https://doi.org/10.1007/s11253-007-0026-z>.
2. Ільків В. С., Стран Н. І. Нелокальна крайова задача для диференціально-операторного рівняння зі слабкою нелінійністю у просторах рядів Діріхле – Тейлора з фіксованим спектром // Мат. методи та фіз.-мех. поля. – 2016. – **59**, № 2. – С. 77–85.
Te same: Ilkiv V. S., Strap N. I. Nonlocal boundary-value problem for a differential-operator equation with weak nonlinearity in the spaces of Dirichlet – Taylor series with fixed spectrum // J. Math. Sci. – 2018. – **231**, No. 4. – P. 572–585. – <https://doi.org/10.1007/s10958-018-3835-8>.
3. Ільків В. С., Стран Н. І. Нелокальна крайова задача для рівняння з частинними похідними у багатовимірній комплексній області // Наук. вісн. Ужгородського ун-ту. Сер. Математика і інформатика. – 2013. – **24**, № 1. – С. 60–72.
4. Ільків В. С., Стран Н. І. Розв'язність нелокальної крайової задачі для диференціально-операторного рівняння зі слабкою нелінійністю в уточненій шкалі просторів Соболева // Укр. мат. вісн. – 2015. – **12**, № 4. – С. 437–456.
Te same: Ilkiv V. S., Strap N. I. Solvability of a nonlocal boundary-value problem for the operator-differential equation with weak nonlinearity in a refined scale of Sobolev spaces // J. Math. Sci. – 2016. – **218**, No. 1. – P. 1–15.
– <https://doi.org/10.1007/s10958-016-3006-8>.
5. Ільків В. С., Стран Н. І., Волянська І. І. Нелокальна крайова задача для рівняння з оператором диференціювання $z\partial/\partial z$ в уточненій шкалі просторів Соболева // Мат. методи та фіз.-мех. поля. – 2020. – **63**, № 4. – С. 5–16.
– <https://doi.org/10.15407/mmpmf2020.63.4.5-16>
Te same: Ilkiv V. S., Strap N. I., Volyanska I. I. Nonlocal boundary value problem for an equation with differentiation operator $z\partial/\partial z$ in a refined Sobolev scale // J. Math. Sci. – 2023. – **273**, No. 6. – P. 885–900.
<https://doi.org/10.1007/s10958-023-06552-5>.
6. Ільків В. С., Стран Н. І., Волянська І. І. Умови розв'язності нелокальної крайової задачі для диференціально-операторного рівняння зі слабкою нелінійністю в

- уточненій соболевській шкалі просторів функцій багатьох дійсних змінних // Укр. мат. журн. – 2020. – **72**, № 4. – С. 452–466.
– <https://doi.org/10.37863/umzh.v72i4.2270>.
- Те саме: *Il'kiv V. S., Strap N. I., Volyanska I. I.* Solvability conditions for the nonlocal boundary-value problem for a differential-operator equation with weak nonlinearity in the refined Sobolev scale of spaces of functions of many real variables // Ukr. Math. J. – 2020. – **72**, No. 4. – P. 515–535.
– <https://doi.org/10.1007/s11253-020-01798-7>.
7. *Ільків В. С., Страп Н. І., Волянська І. І.* Умови розв'язності нелокальної крайової задачі для диференціально-операторного рівняння зі слабкою нелінійністю // Укр. мат. вісн. – 2021. – **18**, № 1. – С. 37–59.
Те саме: *Il'kiv V. S., Strap N. I., Volyanska I. I.* Conditions of solvability of the nonlocal boundary-value problem for a differential-operator equation with weak nonlinearity // J. Math. Sci. – 2021. – **256**, No. 6. – P. 753–769.
– <https://doi.org/10.1007/s10958-021-05458-4>.
8. *Каленюк П. І., Когут І. В., Нитребич З. М.* Задача з нелокальною двоточковою умовою за часом для однорідного рівняння із частинними похідними нескінченного порядку за просторовими змінними // Мат. методи та фіз.-мех. поля. – 2008. – **51**, № 4. – С. 17–26.
Те саме: *Kalenyuk P. I., Kohut I. V., Nytrebych Z. M.* Problem with nonlocal two-point condition in time for a homogeneous partial differential equation of infinite order with respect to space variables // J. Math. Sci. – 2010. – **167**, No. 1. – P. 1–15.
9. *Кондратів Л. Й., Симолюк М. М., Тимків І. Р.* Задача з нелокальними умовами для безтипних рівнянь із частинними похідними зі сталими коефіцієнтами з відхиленням аргументу // Прикарпат. вісн. НТШ. Число. – 2018. – № 1(45). – С. 37–44. – <https://pvntsh.nung.edu.ua/index.php/number/article/view/11>.
10. *Михайлець В. А., Мурач А. А.* Расширенная соболевская шкала и эллиптические операторы // Укр. мат. журн. – 2013. – **65**, № 3. – С. 392–404.
Те саме: *Mikhailets V. A., Murach A. A.* Extended Sobolev scale and elliptic operators // Ukr. Math. J. – 2013. – **65**, No. 3. – P. 435–447.
– <https://doi.org/10.1007/s11253-013-0787-5>.
11. *Михайлець В., Мурач О., Чепурухіна І.* Еліптичні оператори і крайові задачі у просторах узагальненої гладкості // Укр. мат. журн. – 2024. – **76**, № 9. – С. 1331–1363. – <https://doi.org/10.3842/umzh.v76i9.8595>.
Те саме: *Mikhailets V., Murach A., Chepurukhina I.* Elliptic operators and boundary-value problems in spaces of generalized smoothness // Ukr. Math. J. – 2025. – **76**, No. 9. – P. 1503–1536. – <https://doi.org/10.1007/s11253-025-02403-5>.
12. *Пташник Б. Й., Ільків В. С., Кміть І. Я., Поліщук В. М.* Нелокальні крайові задачі для рівнянь із частинними похідними. – Київ: Наук. думка, 2002. – 416 с.
13. *Савка І. Я.* Нелокальна задача із залежними коефіцієнтами в умовах для рівняння другого порядку за часовою змінною // Карпат. мат. публікації. – 2010. – **2**, № 2. – С. 101–110.
14. *Хорн Р., Джонсон Ч.* Матричный анализ. – Москва: Мир, 1989. – 655 с.
Те саме: *Horn R. A., Johnson C. R.* Matrix analysis. – Cambridge: Cambridge University Press, 1985. – xiii+561 p.
15. *Anop A., Denk R., Murach A.* Elliptic problems with rough boundary data in generalized Sobolev spaces // Commun. Pure Appl. Anal. – 2021. – **20**, No. 2 – P. 697–735. – <https://doi.org/10.3934/cpaa.2020286>.
16. *Bernstein D. S.* Matrix mathematics: theory, facts, and formulas. – Princeton University Press, 2009. – xxxix+1059 p.
17. *Goy T., Negrych M., Savka I.* On nonlocal boundary value problem for the equation of motion of a homogeneous elastic beam with pinned-pinned ends // Carpathian Math. Publ. – 2018. – **10**, No. 1. – P. 105–113.
– <https://doi.org/10.15330/cmp.10.1.105-113>.
18. *Higham N. J.* Accuracy and stability of numerical algorithms. – Philadelphia: SIAM, 2002. – xxx+680 p.
19. *Los V., Mikhailets V., Murach A.* Parabolic problems in generalized Sobolev spaces // Commun. Pure Appl. Anal. – 2021. – **20**, No. 10. – P. 3605–3636.
– <https://doi.org/10.3934/cpaa.2021123>.
20. *Mikhailets V. A., Murach A. A.* Hörmander spaces, interpolation, and elliptic problems. – Berlin/Boston: De Gruyter Co., 2014. – xii+297 p.

21. *Modanlı M.* Two numerical methods for fractional partial differential equation with nonlocal boundary value problem // Adv. Differ. Equat. – 2018. – **2018**. – Article No. 333. – <https://doi.org/10.1186/s13662-018-1789-2>.

SOLVABILITY OF TWO-POINT BOUNDARY VALUE PROBLEM FOR A DIFFERENTIAL EQUATION WITH PARAMETER UNDER NONLOCAL CONDITIONS IN A REFINED SOBOLEV SCALE

A nonlocal boundary value problem for a differential equation with the parameter is investigated. The conditions for the solvability of this problem are derived in the scale of Hörmander spaces forming a refined Sobolev scale of functions of one real variable. The considered problem is well-posed in the sense of Hadamard. The denominators, that arise when constructing the solution, are not small and are estimated from below by some positive constants.

Key words: *partial differential equation, nonlocal problem, Hörmander spaces.*

Нац. ун-т «Львів. політехніка», Львів

Одержано
23.09.24